

**Narcisa
(1832-1869)**

Părinții ei era agricultori. La vârsta de 15 ani învață croitoria, meserie pe care o practică acasă. După moartea tatălui, se ocupă de doi din frații ei. A căutat să-și aprofundeze viața spirituală în lume, susținută de rugăciunea continuă și de o penitență severă. S-a pus în slujba bolnavilor. La începutul anului 1868, se duce la Lima unde este primită în Casa Surorilor Ordinului laic al Sfântului Dominic.

A fost beatificată de Papa Ioan Paul al II-lea în anul 1992, și canonizată de Papa Benedict al XVI-lea în anul 2008.

© 2018 don Giovanni Berti, gioba.it

Calendarul săptămânii
2-9 decembrie 2018

- 2 D **DUMINICA I DIN ADVENT;**
Ss. Viviana, m.; Silveriu, pp. m.; Habacuc, profet
- 3 L Ss. Francisc Xaveriu, pr. **;
Sofonia, profet
- 4 M Ss. Ioan Damaschin, pr. înv. *;
Varvara, fc. m.
- 5 M Sf. Sava, abate
- 6 J Sf. Nicolae, ep. *
- 7 V Sf. Ambroziu, ep. înv. **
- 8 S **NEPRIHĂNITA ZĂMISLIRE;**
Sf. Narcisa, fc.
- 9 D **DUMINICA II DIN ADVENT;**
Sf. Juan Diego Cuatlatotzin

Gândul săptămânii

„Așteaptă moartea nu ca un condamnat, ci ca un luptător.”
(Fericitul Vladimir Ghika)

2 decembrie 2018 • DUMINICA I DIN ADVENT • Ss. Viviana, m.; Silveriu, pp. m.; Habacuc, profet

LECTURA I

Voi face să răsară pentru David o odraslă dreaptă.

Citire din cartea profetului Ieremia 33,14-16

„Iată, vin zile - oracolul Domnului - când voi împlini cuvântul cel bun pe care l-am spus cu privire la casa lui Israel și cu privire la casa lui Iuda! În zilele acelea și în acel timp voi face să răsară pentru David o odraslă dreaptă: el va face judecată și dreptate în țară. În zilele acelea, Iuda va fi mântuit și Ierusalimul va locui în siguranță. Acesta este numele cu care va fi chemat: «Domnul este dreptatea noastră»”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 24(25),4bc-5ab.8-9.10 și 14 (R.: 1)

R.: Către tine, Doamne, înalț sufletul meu.

Fă-mi cunoscute, Doamne, căile tale,
și învață-mă cărările tale!

Călăuzește-mă în adevărul tău și învață-mă, căci tu ești Dumnezeu mântuirii mele! **R.**

Domnul este bun și drept, de aceea el învață pe cei păcătoși calea; îi face pe cei sărmani să umble după dreptate, îi învață pe cei smeriți căile sale. **R.**

Toate căile Domnului sunt îndurare și adevăr pentru cei ce păzesc alianța și mărturiile sale.

Domnul descoperă taina sa celor care se tem de el și le face cunoscută alianța sa. **R.**

LECTURA A II-A

Să întărească Domnul inimile voastre la venirea Domnului nostru Iisus.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Tesaloniceni 3,12-4,2

Fraților, pe voi să vă facă Domnul să creșteți și să prisosiți în iubire unii față de alții și față de toți, așa cum suntem noi față de voi, ca să întărească inimile voastre, așa încât să fiți fără prihană în sfințenie înaintea lui Dumnezeu și Tatăl nostru la venirea Domnului nostru Isus împreună cu toți sfinții săi. Amin! În rest, fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Isus ca, așa cum ați primit de la noi cum trebuie să umblați și să fiți plăcuți lui Dumnezeu, așa să umblați ca să prisosiți tot mai mult! Căci voi știți ce învățături v-am dat în numele Domnului Isus.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Ps 84(85),8

(Aleluia) Arată-ne, Doamne, îndurarea ta și dă-ne mântuirea ta! (Aleluia)

EVANGHELIA

Se apropie eliberarea voastră.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 21,25-28.34-36

În acel timp, Isus le-a zis discipolilor săi: „Vor fi semne în soare, în lună și în stele, iar pe pământ popoarele vor fi îngrozite, năucite de vuietul mării și al valurilor. Oamenilor li se va tăia răsuflarea de groază în așteptarea celor care

vor veni în lume, căci puterile cerurilor vor fi zguduite. Și atunci îl vor vedea pe Fiul Omului venind

pe un nor cu putere și cu mare glorie. Când vor începe să se întâmple acestea, întăriți-vă și ridicați-vă capul, pentru că se apropie eliberarea voastră! Aveți grijă de voi înșivă, ca nu cumva inimile voastre să se îngreueze în necumpătate, beție și grijile vieții, iar ziua aceea să se abată asupra voastră pe neașteptate, ca un laț! Căci ea va veni asupra tuturor acelor care locuiesc pe fața întregului pământ. Vegheați, așadar, în orice moment și rugați-vă ca să fiți în stare să fugiți de toate cele ce se vor întâmpla și să stați în picioare în fața Fiului Omului!”

Cuvântul Domnului

Odată cu această duminică, Sfânta Biserică începe un nou an liturgic. Acest început de an este dominat de invitația de a contempla o adevărată frescă ce ilustrează momentul culminant al istoriei: venirea în slavă, la sfârșitul istoriei, a Fiului Omului, eveniment așteptat cu nerăbdare de către orice creștin. Or, tocmai așteptarea acestei veniri caracterizează prima parte a postului Crăciunului și îi dă titlu (termenul latinesc de adventus înseamnă sosire, venire).

E drept că anumite aspecte ale textului propus nouă spre meditare în această primă duminică din Advent sunt susceptibile să descurajeze pe cititorul Evangheliei. Într-adevăr, ce simțim atunci când citim sau auzim profeții de genul: [În zilele acelea] vor fi semne în soare, în lună și în stele, iar pe pământ popoarele se vor înspăimânta din cauza vuietului mării și al valurilor. Oamenii vor muri de groază în așteptarea celor ce au să vină peste lume, căci puterile cerului se vor clătina. Să nu uităm, totuși, că Sfântul Luca a văzut în evenimentul Întrupării Fiului lui Dumnezeu începutul ultimelor timpuri. Din acel moment, oamenii au intrat în ultima fază a istoriei mântuirii, fază care are drept preambul activitatea pământeană a lui Isus, ca și pe cea a Bisericii, prin care este instaurată Împărăția lui Dumnezeu în lume. Dar timpul prezent, care nu

este altul decât cel al Bisericii, este un timp al încercărilor care se abat nu doar asupra misionarilor (Lc 21,12-19), ci asupra întregului univers în măsura în care tensiunile dintre forțele binelui și cele ale răului (Lc 21,8-11) vor atinge acest punct de crispare și de paroxism ce va avea drept dezno-dământ venirea lui Dumnezeu și a Împărăției sale (Lc 21,25-28). Sfânta Biserică deschide, așadar, anul liturgic propunând credincioșilor să contemple prin credință realitățile din urmă ale existenței sale. Procedând astfel, ea nu dorește altceva decât să îl atingă pe om cu o doză cât mai mare de realism pentru a-l scoate din amorțeala și din rutina în care adesea alunecă. Pe de altă parte, Biserica vrea să reamintească oricărui om care este punctul culminant atât al vocației sale cât și cel al întregii creații: intrarea în viața veșnică.

Le rămâne creștinilor să întrezărească în miezul realităților lumii prezente acel dinamism care le călăuzește pașii către scopul către care i-a chemat Dumnezeu. Tot lor le revine responsabilitatea de a da mărturie, prin intermediul activităților lor concrete, despre „sensul” lucrurilor (și al evenimentelor) unei umanități care se află, din ce în ce mai mult, în căutarea sensului vieții sale.

Pr. dr. Tarciziu Șerban